

Consideracions sobre el moviment actual de l'"Oficina administrativa"

per

J. BONIFACI

L'*Oficina administrativa* travessa uns moments que podríem dir-ne neuràlgics (emprant el mot de moda), perquè és, al nostre entendre, la interferència d'unes quantes impugnacions i el punt flac escollit per aconseguir finalitats diverses.

L'*Oficina administrativa*, equivalent al vel que cobreix les bellesa naturals d'una femenína virginitat, vel exigit altrament pel criteri públic d'una junta de Museus, és vulnerable des de diversos punts de vista. El més respectable, però, és l'elemental i unilateral del Dr. Rius. Cal, però, convenir que l'*Oficina administrativa* no és allò que en realitat és, sinó que és la representació de forces i activitats sindicals indispensables, circumstancialment adormides i paralizades.

L'*Oficina administrativa* d'avui vesteix el ropatge accidental d'una actriu en escena, el vestit seglar d'un clergue que habita paratges de fòbia clerical.

L'*Oficina administrativa* és una fórmula convencional i pràctica alhora, que per les circumstàncies en què viu ha d'estar al marge de tot atac i invectiva.

Per això, no ha d'estranyar a ningú que els elements acoblats entorn a l'*Oficina*, tinguin inquietuds de caire no administratiu, puix que els esperits deserts i conscients conserven fidel memòria d'allò que representen, i saben que únicament dins de l'esperit poden subsistir les idees fonamentals de l'essència mèdico-sindical barcelonina. Coneguts tots els antecedents, combatre l'*Oficina* per innecessària, és malvolença.

D'igual manera i per idèntics motius, pot combatre's el Sindicat. Llur actuació, forçosament desviada del seu lògic i natural comès, pot enlla-

minir a derrotistes purs o interessats a recabar-se llur desaparició, màxim quan el seu practicisme té plena satisfacció amb l'existència pròspera de la *Mutual*.

El dret moral repugna i condemna aquestes activitats de certs moments de la vida dels pobles i de les collectivitats, condemna la pruija de plantejar determinats assumptes en excepcionals circumstàncies.

El dret moral és allò que ha de regir les consciències dels elements d'una entitat; quan aquesta es veu privada de produir-se segons els fonaments ideològics que la generaren, obligant-se circumstancialment a adoptar morfologies transitòries.

Investir contra forces inactives, invectivar energies forçosament adormides, criticar balanços, els números del quals només representen la justificació de la persistència de fonts d'energia obligades a paraitzar-se, i que ha cercat un altre camp interí per a manifestar-se, sobretot si qui envesteix, invectiva i critica és un iniciat, es pot no creure en llur bona fe. Talment fa l'efecte del jugador d'avantatge, del lluitador enfellonit que ataca el pressumppte enemic quan el troba adormit o bé agarrotat.

El dret moral mana als homes entaular la lluita en igualtat de circumstàncies. *El dret moral* obliga a no jutjar del rendiment d'una cosa quan la màquina està parada.

Cal esperar normalitat, represa d'activitats, i, mentrestant, esperar, prestant-li, a l'esmentada cosa, l'ajut moral i material que calgui, per a retornar-la al seu estat normal.

Aquells qui ajudaren a fer néixer l'*Oficina administrativa*, que coneixen les causes del seu origen i que no poden considerar-se decebutts dels